

«Amb cor de pare», com sant Josep

Xavier Novell, bisbe de Solsona

El «Dia del Seminari» arriba acompanyat per la mà, discreta i ferma, de sant Josep. És ja una tradició ben arrelada que aquesta jornada se celebri en les proximitats de la festa de Sant Josep. Enguany, però, aquesta tradició rep un impuls especial per la decisió del papa Francesc de dedicar tot un any a la figura del patriarca de Natzaret.

Sant Josep i la família. Josep va viure la seva vocació de creient, treballador, espòs i pare, unit a Maria i a favor de Jesús. Quin bé tan gran pot fer a totes les famílies contemplar i aprendre de sant Josep, just, humil, ferm i confiat! La família és llar d'amor i de fe, encomanem-les al patriarca de Natzaret. És fogar de vocacions, preguem perquè predisposi les famílies a acollir la vocació de llurs fills. Confiam especialment a sant Josep els pares dels adolescents i joves que es plantegen la vocació sacerdotal.

Sant Josep i el sacerdoti. El prevere és cridat a prolongar, amb les paraules i les obres, la missió de Jesús. Aquell mateix que va cuidar-lo, protegir-lo i fer-lo créixer a la terra, acompanya la formació i el creixement dels futurs preveres. Sovint el temps de seminari s'ha comparat amb l'aprenentatge que Jesús va fer a la llar de Natzaret. Si cada any preguem pels seminaristes, enguany confiem amb especial intensitat el Cesc, el Rubén, el Jordi, el Josep-txu, el Jacob i el Gabriel al bon Josep, patró del seminari.

Sant Josep i l'Església. El 8 de desembre de 1870 el beat Pius IX va proclamar sant Josep com a patró de l'Església universal. Ara en celebrem el 150è aniversari. Sant Pau ens ensenya que «el Crist és com el cos humà, que és un, encara que tingui molts membres» (1Co 12,12). El Concili Vaticà II recull la imatge i formula que «l'Església és el Cos de Crist» (LG, 7). Cadascun dels batejats és un membre únic, amb una funció única en el cos místic de Crist. Queda

clar, doncs, el paper crucial de sant Josep en l'Església: tal com ell va custodiar la vida terrenal de Jesús, ara també custodia la vida del seu cos místic. Davant els grans desafiaments actuals, per a anunciar l'Evangelí i ser signes eficaços del Regne de Déu, encomanem-nos a sant Josep. Demanem-li també pels preveres de la nostra diòcesi.

Els qui senten la vocació, els nostres seminaristes, els preveres i jo mateix necessitem, com Jesús a Natzaret, créixer en estatura, saviesa i gràcia per a esdevenir «pares dels qui no tenen pare», pares de comunitats familiars —vives, orants, fraternes i evangelitzadores—. Només ho arribarem a ser si deixen que Déu ens doni i ens renovi un «cor de pare». Sant Josep ens hi ajudarà amb el seu exemple i amb la seva intercessió. Sant Josep, pregueu per tots nosaltres.

